

Bilag 1.

Spørgsmål fra udvalget og indenrigsministerens svar herpå.

Spørgsmål 1:

Hvorledes er indenrigsministerens syn på at gøre det krævede antal stillere ved amtsrådsvalg og folketingsvalg ens?

Svar:

Amtsrådene blev oprindeligt valgt ved indirekte valg, men ved lov af 2. marts 1933 ændredes reglerne om valg til amtsråd, idet disse fremtidig skulle vælges ved direkte listevalg i forbindelse med de ordentlige valg til sognerådene, således at der for hele amtsråds kredsen opstilledes kandidatlistor lige som ved valg til kommunalbestyrelser.

Antallet af stillere for en kandidatliste til amtsrådsvalg var i lovforslaget fastsat til mindst 15 og højst 30 af de i amtsråds kredsen boende kommunale vælgere, men under udvalgsbehandlingen ændredes antallet af stillere til mindst 50 og højst 75 med den motivering, at i så stort et område, som et amt udgør, må der være tilstrækkelig lejlighed og adgang til, at der kan være stillere for lister fra de forskellige dele af amtet, hvilket ikke var tilfældet efter det oprindelige forslag med det dér anførte ringe antal stillere.

Siden 1933 er amtsråds kredsene efter kommunalreformens gennemførelse blevet endnu større, og skal der fortsat være adgang til, at der kan være stillere for en liste fra alle de forskellige dele af amtsråds kredsen, bør antallet af stillere ikke nedsættes til det antal, der kræves ved folketingsvalg, nemlig mindst 25 og højst 50.

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at antallet af opstillingskredse uden for hovedstadens område udgør 84, medens antallet af amtskredse, der er sammenfaldende med amtsråds kredsene, kun er 14. De enkelte amtskredse er opdelt i fra 2-10 opstillingskredse, og det samlede antal stillere, der

kræves ved opstilling af kandidater til folketingsvalg i alle opstillingskredse inden for amtskredsen, udgør således fra mindst 50 og højst 100 (Bornholms amt) til mindst 250 og højst 500 (Århus amt). Også set i forhold hertil skønnes det ikke rimeligt at nedsætte antallet af stillere ved amtsrådsvalg.

Spørgsmål 2:

Er man stødt på praktiske vanskeligheder ved stemmeafgivning på sygehuse, plejehjem og lignende institutioner?

Hvorledes er erfaringerne på dette område, efter at valgloven blev ændret i 1970?

Svar:

Ved lov nr. 283 af 10. juni 1970 om ændring af lov om valg til folketinget er der tilføjet vælgere, der er indlagt på offentlige eller private sygehuse eller andre offentlige helbredelses- og plejehjem, samt private alderdoms- og plejehjem, med hvilken kommunalbestyrelse i henhold til omsorgsloven har indgået overenskomst om indlæggelse, ret til at afgive stemme på sygehuset eller institutionen, jfr. lovens § 1, pkt. 17-20.

Afstemningen skal ske efter regler, der fastsættes af indenrigsministeren, idet der dog i folketingsvalgloven er fastsat, at stemmeafgivningen skal ske ved indsendelse af stemmeseddel, at stemmeafgivningen kan finde sted de sidste 3 uger før valgdagen, dog senest næstsidste søgnedag før valgdagen, og at stemmeafgivningen skal ske over for vedkommende sygehusinspektør (forstander, bestyrer eller leder), dog på de private alderdoms- og plejehjem i overværelse af en repræsentant for folkeregistret.

De nærmere regler for a) afstemningen på offentlige og privat sygehuse samt andre offentlige helbredelses- og plejehjem